

F. t. I. vedr. færdselsloven

de reflekser, der findes på det danske marked, er af ringe kvalitet, og at reflekserne derfor giver de gående en falsk tryghed. Det er efter regeringens opfattelse meget vanskeligt for lægmand umiddelbart at konstatere, hvorvidt f.eks. reflekser er af god eller dårlig kvalitet. Det er derfor af væsentlig betydning, at de erhvervsdrivende også gøres ansvarlige for at sikre, at personligt sikkerhedsudstyr er gode og sikre.

I foråret 2002 blev der introduceret en ny, harmoniseret standard for personreflekser (EN 13356), som indeholder høje krav til refleksernes refleksionsevne. Der er tale om en dansk standard baseret på en harmoniseret europæisk standard. Rådet for Større Færdsels-sikkerhed har valgt kun at anbefale refleksprodukter, der opfylder og er mærket i henhold til denne standard.

Flere EU-medlemsstater har indført krav om, at refleksveste skal ligge i førerummet i bilen, og at de skal anvendes, når førere og passagerer stiger ud af bilen i tilfælde af havari eller ulykke på motorvej og motortrafikvej. Når en person stiger ud af bilen, er denne i henhold til færdselsloven gående, og færdselsloven indeholder som nævnt ikke i dag hjemmel til at fastsætte krav til sikkerhedsudstyr til andre end førere og passagerer.

Med henblik på at kunne fastsætte bestemmelser om krav til personligt sikkerhedsudstyr for andre trafikanter end førere og passagerer, om anvendelse af sådant sikkerhedsudstyr, og om forbud mod salg og markedsføring af personligt sikkerhedsudstyr, hvis det ikke opfylder de stillede krav, eller ved anvendelse vil medføre, at brugeren eller andre udsættes for fare eller væsentlig ulempe, foreslås det under overskriften *Personligt sikkerhedsudstyr for andre trafikanter end førere og passagerer* at indsætte en ny bestemmelse i færdselslovens § 81 a i kapitel 12 om *Sikkerhedsudstyr*.

Det foreslås i § 81 a, nr. 1, at bemyndige transport- og energiministeren til at kunne fastsætte krav til personligt sikkerhedsudstyr til andre trafikanter end førere og passagerer, f.eks. gående eller ridende.

Den foreslåede bemyndigelse til transport- og energiministeren vil indebære, at der vil kunne fastsættes bestemmelser om krav til f.eks. refleksbrikker og refleksveste, herunder om at sådant udstyr skal opfylde en europæisk standard eller krav på tilsvarende niveau.

Med den foreslåede § 81 a, nr. 2, vil der kunne stilles krav om anvendelse af personligt sikkerhedsudstyr for andre trafikanter end førere og passagerer.

Der vil f.eks. kunne stilles krav om børns anvendelse af reflekser og krav om anvendelse af refleksveste

ved havari eller ulykke. Kravet om anvendelse af refleksveste er som nævnt et krav, der for nylig er indført i flere EU-medlemsstater, og som forventes at have en positiv færdselssikkerhedsmæssig effekt, både i tussmørke, mørke og tåge.

Det foreslås endelig i § 81 a, nr. 3, at bemyndige transport- og energiministeren til at kunne fastsætte bestemmelser om forbud mod salg og markedsføring af personligt sikkerhedsudstyr, hvis det ikke opfylder de krav, der er fastsat i medfør af nr. 1, eller ved anvendelse vil medføre, at brugeren af sikkerhedsudstyret eller andre trafikanter udsættes for fare eller væsentlig ulempe.

Transport- og energiministeren vil således efter forslaget kunne fastsætte bestemmelser, der forbyder salg og markedsføring af eksempelvis børnereflekser af ringe kvalitet.

4. Forbud mod salg og markedsføring af ulovlige køretøjer, udstyrsdele og tilbehør til køretøjer samt ulovligt personligt sikkerhedsudstyr til førere og passagerer

4.1. Gældende ret

Det følger af færdselslovens § 68, stk. 2, at transport- og energiministeren kan fastsætte bestemmelser om forbud mod forhandling af udstyrsdele og tilbehør til køretøjer og af personlig sikkerhedsmæssig udrustning til førere og passagerer, såfremt de pågældende dele ikke opfylder de bestemmelser, der fastsættes i medfør af stk. 1, eller de ved deres anvendelse vil medføre, at føreren eller andre trafikanter udsættes for fare eller væsentlig ulempe.

Færdselslovens § 68, stk. 2, indeholder således alene mulighed for at forbyde forhandling af ulovlige udstyrsdele, tilbehør og personligt sikkerhedsudstyr til førere og passagerer. Bestemmelsen indeholder derimod ikke hjemmel til at forbyde forhandling af ulovlige køretøjer. Bestemmelsen indeholder endvidere alene mulighed for at forbyde forhandling – og ikke markedsføring – af udstyrsdele, mv.

4.2. Regeringens overvejelser

Som det er fremgået under punkt 4.1., indeholder den gældende bestemmelse i færdselslovens § 68, stk. 2, bl.a. hjemmel til, at transport- og energiministeren kan fastsætte bestemmelser om forbud mod forhandling af udstyrsdele og tilbehør til køretøjer.

Visse køretøjstyper, f.eks. motorredskaber og cykler, er ikke underlagt krav om forudgående godkendelse (typegodkendelse eller godkendelse ved syn). Det har i en række tilfælde vist sig, at disse køretøjer, herunder